

2008. JÚNIUS

Szivárvány

VIOLA-KEDVÜNK, SZÖCSKE-LÁBUNK,
RÖPÜL A CINEGE, DALOL A SZÁJ!

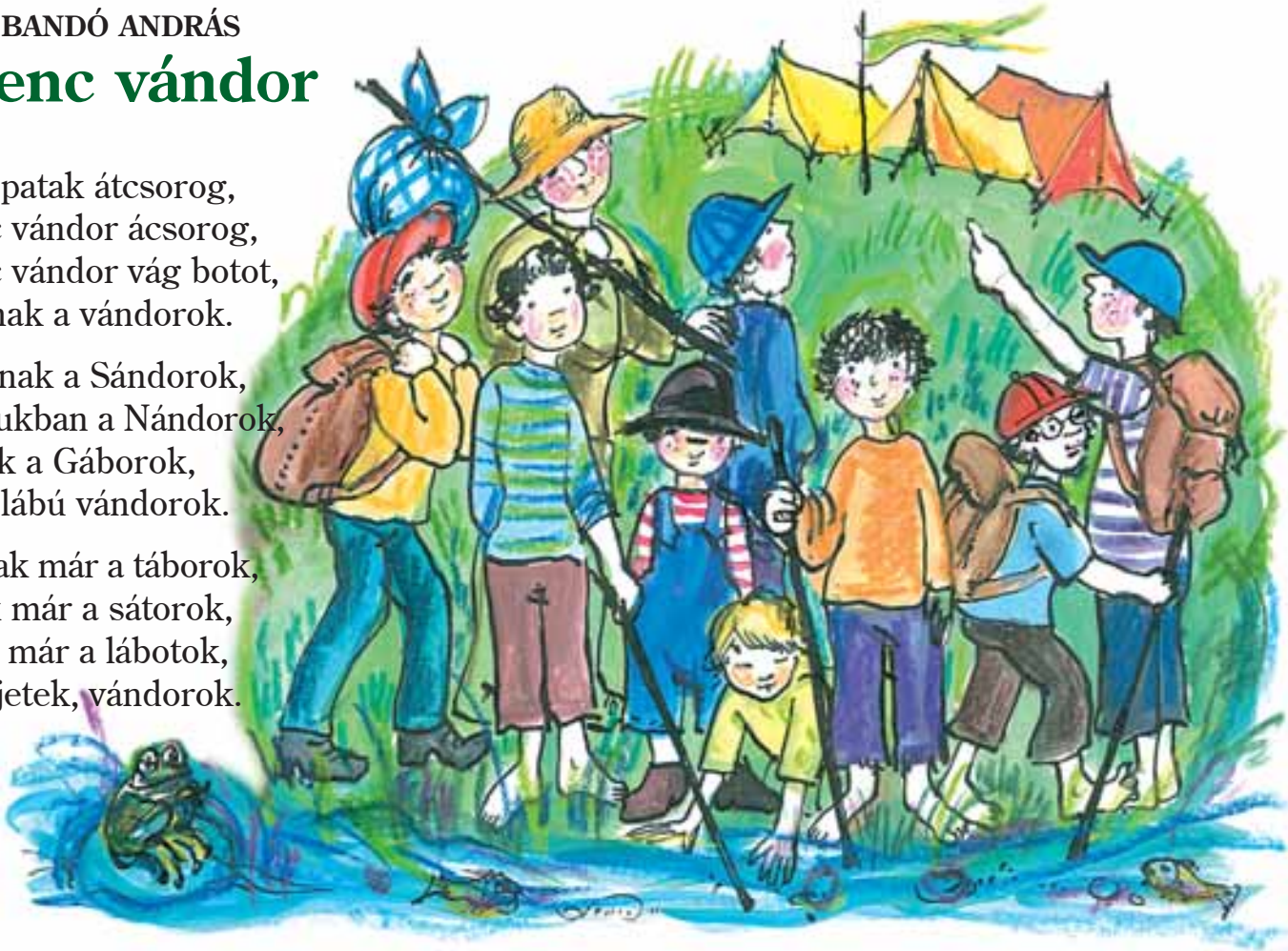
NAGY BANDÓ ANDRÁS

Kilenc vándor

Hol a patak átszorog,
kilenc vándor ácsorog,
kilenc vándor vág botot,
indulnak a vándorok.

Vonulnak a Sándorok,
nyomukban a Nándorok,
utánuk a Gáborok,
fürgé lábú vándorok.

Nyitnak már a táborok,
állnak már a sátorok,
fáradt már a lábotok,
pihenjete, vándorok.

WEÖRES SÁNDOR

Ha nap süt a rétre

Ha nap süt a rétre,
a rét közepére
gyerünk, gyerekek, csapatostól.
Hozzuk ki a labdát,
rakjunk güzü-csapdát,
csattogjon a csillagos ostor.

És este a réten,
a rét közepében
tündér-aranyakra találjunk.
S ha eljön az éjjel,
az északi széllel
oda járjon vissza az álmunk.

Szivárványos,
játékos, vidám
nyarat kívánunk!

BAK SÁRA rajzai

CSEH KATALIN

Kérdezgető

Miért vagy kedvetlen?
Mert virágom szedetlen.

Miért vagy mérges?
Mert az almám férges.

Miért vagy haragos?
Megsértett a kalapos.

Miért vagy egykedvű?
Elromlott a szerkentyű.

Miért vagy panaszos?
Mert az arcom maszatos.

Miért vagy fancsali?
Nem szól a hallali.

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

A törpesárkány története

Péter bácsi kertjétől tízvárosnyira éldegélt egy szomorú törpesárkány. Akkora volt, akár a kisujjad, ezért állandóan ugrálnia kellett ide-oda, ha nem akarta, hogy ráta-possanak. Néha úgy érezte, hogy ő nem is sárkány, inkább ugrabugráló levelibéka. De apró termete mellett még a mindennapos tüsszögéseivel is meg kellett birkóznia. Ha dühbe gurult, nem tüzet okádott, hanem tüsszögött. Halkan, sűrűn, erőtlenül. Ki hallott még ilyet? Az igazi nagy sárkányok vöröslő kép-pel percenként lehelik ki maguk-ból a perzselő fénycsóvakat. Dirr-durr, sitty-sutty és minden lángok-

ban áll. Az ám az igazi sárkányélet! Nem kell ugrabugrálni, és csak akkor tüsszögnek, ha elkapják a náthát.

Szegény törpesárkány bánatában bujdosásnak adta a fejét. Ment, mendegélt, három éjjel, három nap lógó orral, farkával hosszú csíkot húzva maga után. Nagyokat sóhajtott és tüsszögött. Sóhajtott, tüsszögött, tüsszögött, sóhajtott. Röpködtek a hapci. Egy hapci erre, egy hapci arra.

Kapukki Pukka egy fiatal nyárfa tövében épp margaréta-ebédjét fogyasztotta. Furcsa prüszkölés ütötte meg a fülét. Alig hitt a szemének, egy pöttöm, hapcizó sárkányt látott, szilva nagyságú batyuval hátán.

- Szerbusz, picike! – kiáltott utána Pukka.
- Szerbusz, hapci, ne szólj hozzám, hapci! –

morogta az apró sárkány.

– Csak barátságos akartam lenni – mondta Pukka, és a sárkány elé állt. – Hová-hová ilyen sebesen?

– Arra, hapci, haapci, haapciiii – tüsszögte a törpesárkány.

– Náthás vagy? Megfázta? – érdeklődött Pukka kedvesen.

– Nem, hapci, bánatomban tüsszögök, haaaapciiii – pityeredett el a sárkányfi.

– Bánatodban? De hát egy ilyen helyes égszínkék kis sárkánynak mi oka volna búslakodni? – simogatta meg Pukka a kis szomorkodót.

– Pici vagyok, hapci, és ezért ha mérgeledöm, vagy ha szomorú vagyok, akkor meg tüsszögök. Legalább tüzet tudnék fűjni, hapci, de semmi, hapci, haapcii – ült le szemét törölgetve.

– Én Pukka vagyok, manók közt talán a legkisebb, és ezért cseppet sem búsulok. Mindenhová beférek, fürgén szaladok, sokan épp azért szeretnek, mert kicsi vagyok.

– Én Franci vagyok, a törpesárkány, hapci. Szomorúságomban világá akarok menni, hapci. Milyen sárkány, aki még tüzet sem tud fűjni, hapci, csak tüsszög, haaapci? Senkinek nem kellek.

– Figyelj, Hapci Franci, maradj itt velem! Miért is kéne neked tüzet fűjnod? Hogy mindent felperzselj? A nagy sárkányoktól mindenki fél. Szeretnéd, ha félnének tőled? – győzködte Pukka Francit.

– Nem. Azt nem szeretném! – mosolyodott el Franci.

– Tudod mit? Majd

együtt vigyázunk az erdőre, a rétre. Letüsszöghetnéd a port a gombákról, mohákról – bátorította Pukka.

– Tényleg itt maradhatok? Nem lennék útjában senkinek? – csodálkozott a törpesárkány.

– Senkinek! – bólogtatt Pukka.

Franci letette a batyuját, és körülnézett. „Milyen gyönyörű itt” – örült magában, és már nem akarta folytatni a világgá menést.

Azóta Pukkánál lakik a százegy éves tölgy odvában. Már nem bánkodik azért, mert nem nőtt nagyobbra. A tűzokádás pedig eszébe sem jut. Vannak annál sokkal fontosabb dolgok egy törpesárkány életében.

FORRÓ ÁGNES rajza

CSEH KATALIN

Sárkány a fényképésznél

- Kérem szépen, kedves uram,
Készítsen fotókat rólam!
- Üljön le ide, én nem ámítom,
A kobakjait most beállítom:
Elsőt erre,
Másodikat arra,
Harmadikat jobbra,
Negyediket balra,
Ötödiket lefele,
Hatodikat felfele,
Hetedikkel mosolyogjon,
Nyolcadik körbe forogjon,
Kilencediken égne áll a haja!
(Eszébe jutott minden búja-baja?)
A tizedik fejét miért lógatja?
Az utolsó kettő marad holnapra.

A világ csak úgy kerek

Bihari legendamese

Világjáró útjában a názáreti Jézus Péter apostol társaságában egyszer elvetődött Biharország tájaira is. Ott bolyongtak az érmelléki dom-

bok között, és nézelődtek jobbra is, balra is, mert már éréshez közeledett a szőlő. Amint így szemlélődtek, Péter apostol egy diófa árnyékában megpillantott egy legényt, amint hanyatt feküdvé aludt, arcát eltakarva kalapjával.

– Nézd, Uram! Micsoda lusta az a legény! Behúzódott a diófa árnyékába aludni, ahelyett, hogy megragadná a kapát, hisz most van a legnagyobb munkaidő, és szükség lenne a munkáskézre.

Alig léptek néhányat, hát látják ám, hogy egy piros kendős leány kapál a tűző napsütésben, hol jobbra hajlik, hol balra fordul, és úgy jár a kezében a kapa, mint a motolla.

– Nézd, Uram! Micsoda szorgalmas az a lány! Nem törődik a tűző napsütéssel, hanem serényen forgolódik a szőlőtőkék között. Ez nem olyan lusta, mint az árnyékban aluvó legény – dicséré meg Péter azt a dolgos leányt.

– Márpedig a sors könyvében az van megírva, hogy abból a lusta legényből meg abból a szorgalmas leányból egy pár lesz – mondá az Úr csendesen.

– Az nem igazság! Az nem lehet! – tiltakozott Péter. – Az a lusta legény nem érdemel meg egy olyan jó, dolgos leányt!

– Pedig a világ csak úgy kerek! Gondold csak meg, mi lenne abból a lusta legényből, ha ugyanolyan lusta leányt kapna feleségül? Megölné őket a piszok, s éhen pusztulnának. Azért van az, hogy egy ilyen lusta legény mellé dolgos lány kerüljön, nehogy éhen vesszenek, hanem egymást kiegészítve családot nevelhessenek.

Péter sokáig gondolkozott az Úr szavain, végül rájött, hogy a világ mégiscsak jól van elrendezve, ha az emberek mindenütt kiegészítik egymást.

Saláta-párta,
hagymaszár-koszorú,
a vőlegény mulatozik,
a menyasszony szomorú.

Szilágyi Domokos

TOMOS TÜNDE rajzai

UTASSY JÓZSEF

Őzek

Részlet

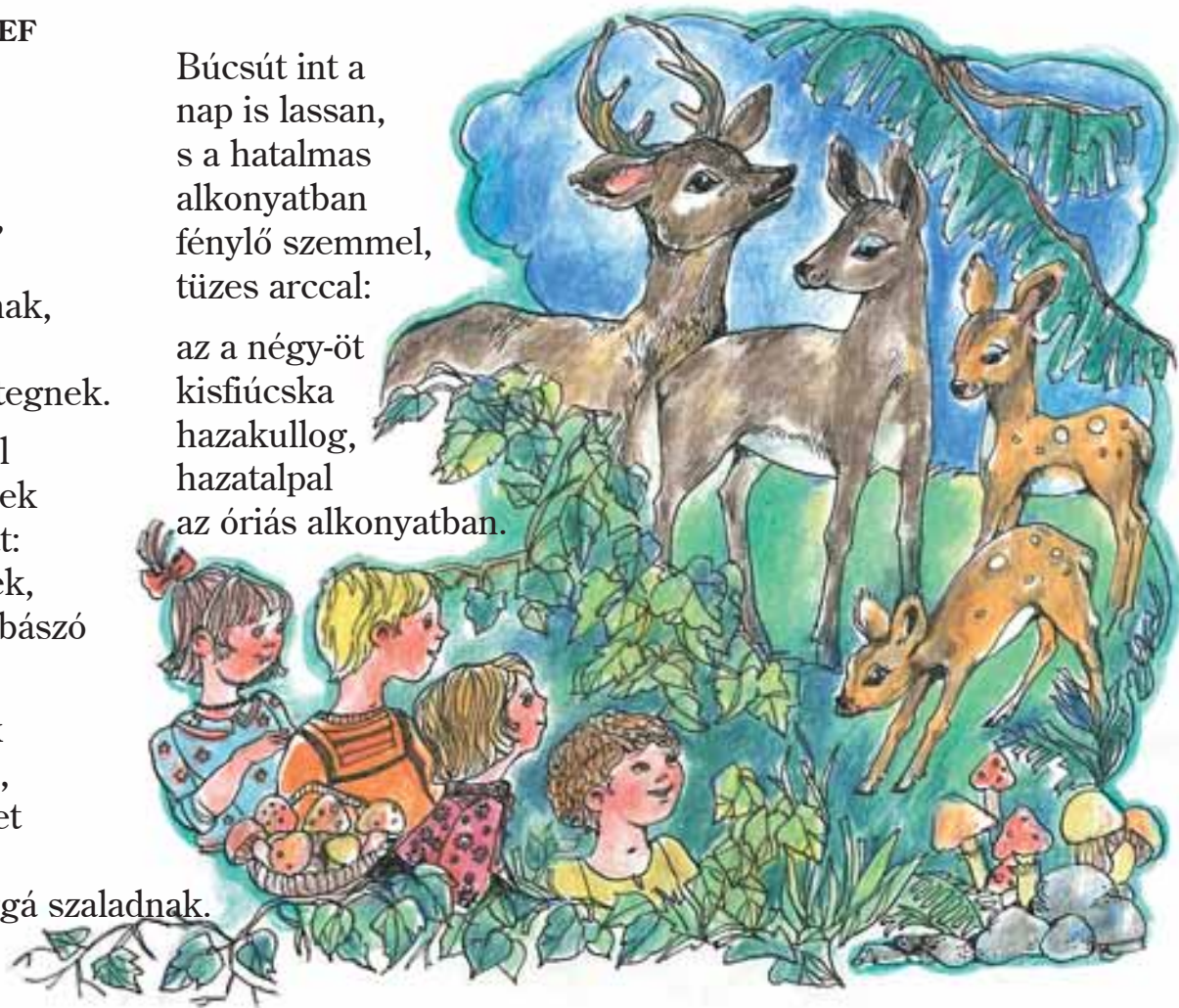
Lopakodnak,
fülelgetnek,
meg-megállnak,
lelelgetnek
őzei a rengetegnek.

Bokor mögül
négy-öt gyerek
kukucsálgat:
szemük kerek,
négy-öt gombászó
kisgyerek.

Ám az őzbak
szimatot kap,
horkant egyet
a csapatnak,
s máris világga szaladnak.

Búcsút int a
nap is lassan,
s a hatalmas
alkonyatban
fénylő szemmel,
tüzes arccal:

az a négy-öt
kisfiúcska
hazakullog,
hazatalpal
az óriás alkonyatban.

MARKÓ BÉLA

Éjszakai muzsika

Hazatér a hangya a bolyba,
elnyugszik fészkében a gólya,
egy tücsköcske még fel-felcirpel,
majd abbahagyja nehéz szívvel,
mert hiába a muzsikája,
ha most már senki sem csodálja,
hát lehever ő is a fűbe,
mellette pici hegedűje,
alszanak mind a nyári éjben,
s ezer csillag cirpel az égen.

**MESÉLJ A
KÉPRŐL**

Ki alszik, és ki van
ébren a nyári éjben.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Kút körül

Kút körül a gyerekek
mindent zöldre festettek.
Zöld a kő, a nyakkendő,
zöld a piros napernyő.

Kút körül a gyerekek
elefántot kergettek.
Egész estig festették,
elfogyott a zöld festék.

Elfogyott a zöld
festék.

FOLYTASD

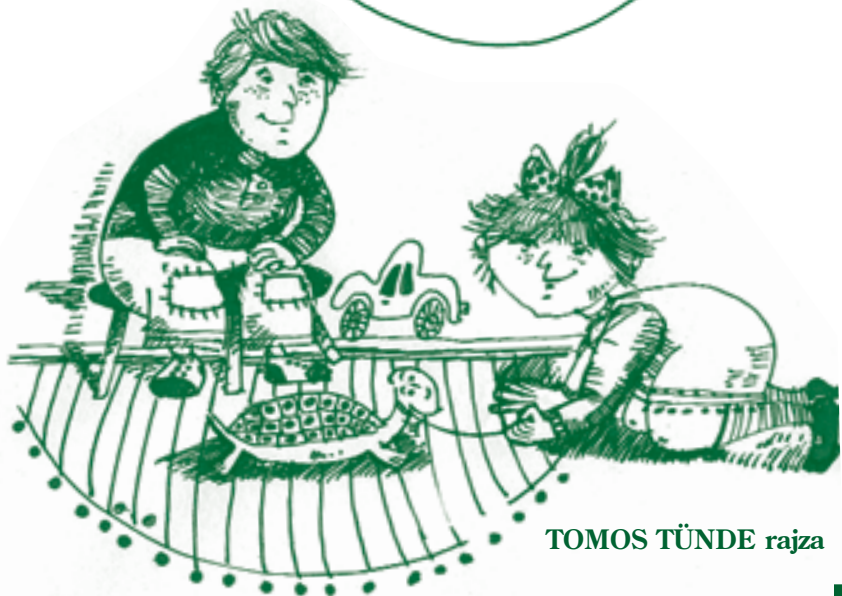
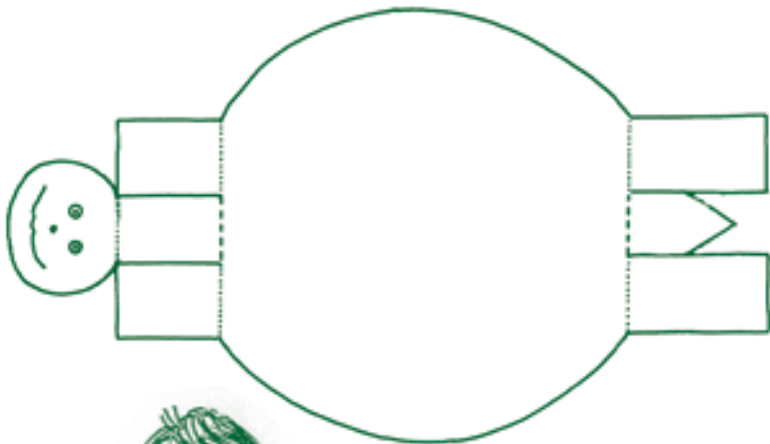
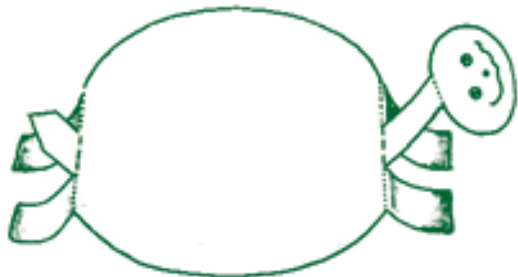
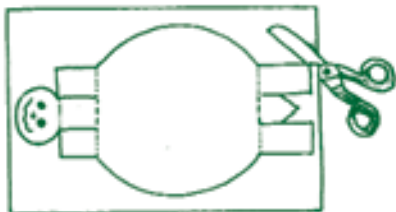
a színezést.

FORRÓ ÁGNES rajza

TEKNŐSVERSENY

A rajz szerint készítsétek el a teknősbékákat. Nyakukra színes fonalból kössetek fél méter hosszú pórázt. Másik végét bogozzátok gyufaszálra. Állítsátok az asztalon egy vonalba a teknősöket, s jeladásra kezdjétek feltekerni a fonalat a gyufaszálra. Ettől teknőcötök felétek indul. Az a győztes, aki leghamarább tekeri fel teknőcének pórázát.

TOMOS TÜNDE rajza

KERTÉSZ LESZEK

Ezt a társasjátékot közösen készítsétek el szüleitekkel vagy nagyobb testvéretekkel, és majd együtt játsszátok ketten-hárman. A barkácsolás és maga a játék is jó mulatság.

Egy cipősdoboz födelét vonjátok be barna papírral, vagy fessétek barnára. Nagy szeggel szúrjátok rá 18 lyukat.

Zöld krepp papírból vágjatok ki 18 csíkot, vagdossátok be, és sodorjátok fel a rajz szerint. A végére tekerjétek ragasztószalagot. A 18 virágot színes négyzetekből pödörintsétek, ahogy a rajz mutatja. Kék kartonból vágjatok ki 18 „víz-tócsát” a minta szerint. A közepét lyukasszátok ki.

Szükségeitek lesz még dobókockára: két oldalára zöld, kettőre sárga és kettőre kék pöttyöt ragasszatok. Mindenkinek legyen egy fehér lapja, amelyre jegyzi a találatait.

Lőrincz Szende, Szentegyháza

Hogyan játsszátok?

Rendre dobjátok. Ha zöldet dobsz, fogj egy szárat, és dugd valamelyik lyukba a dobozfedő-virágágyásba. Ha kéket dobsz, víz-kartonnal megöntözheted a már elültetett szárok egyikét úgy, hogy kihúzod, és a kék folttal együtt szúrod vissza a helyére. A sárga dobás azt jelenti: a megöntözött szárok valamelyikére egy virágot tűzhetsz. Ezeket a sikeres dobásokat mindig jelöld a lapodon: így gyűlnek a pontjaid.

Viszont nincs mit kertészkedned, nem írhat sz pontot, ha zöldet dob sz, és már mind a 18 szár el van ültetve, vagy ha kéket dob sz, és nincs

megöntözöt len, elültetett virágtő, vagy ha sárgát dob sz, és nincs egyetlen ki nem virágozt, de elültetett és megöntözött szár sem. Hiszen öntözés nélkül az igazi virág sem nyílik ki.

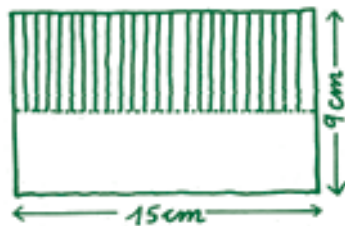
Jó kertészkedést kívánunk a kertben és a játéktábla mellett is!

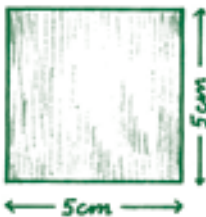
Kertész lesz, fát nevelek,
kelő nappal én is kelek,
nem törődök semmi mással,
csak a beojtott virággal.

Minden beojtott virágom
kedvesem lesz virágáron,
ha csalán lesz, azt se bánom,
igaz lesz majd a virágom.

József Attila

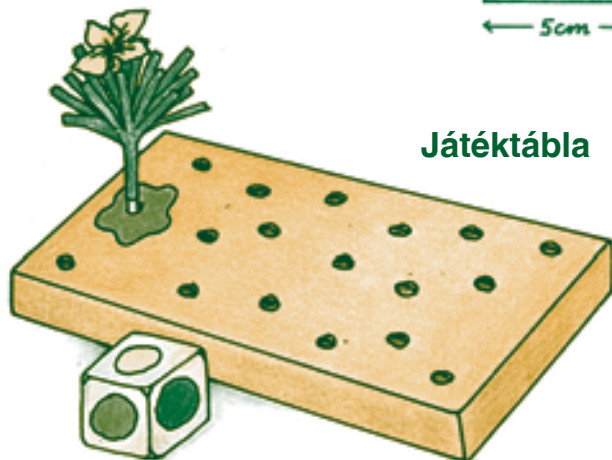
Virágtő

Virág

Víztócsa

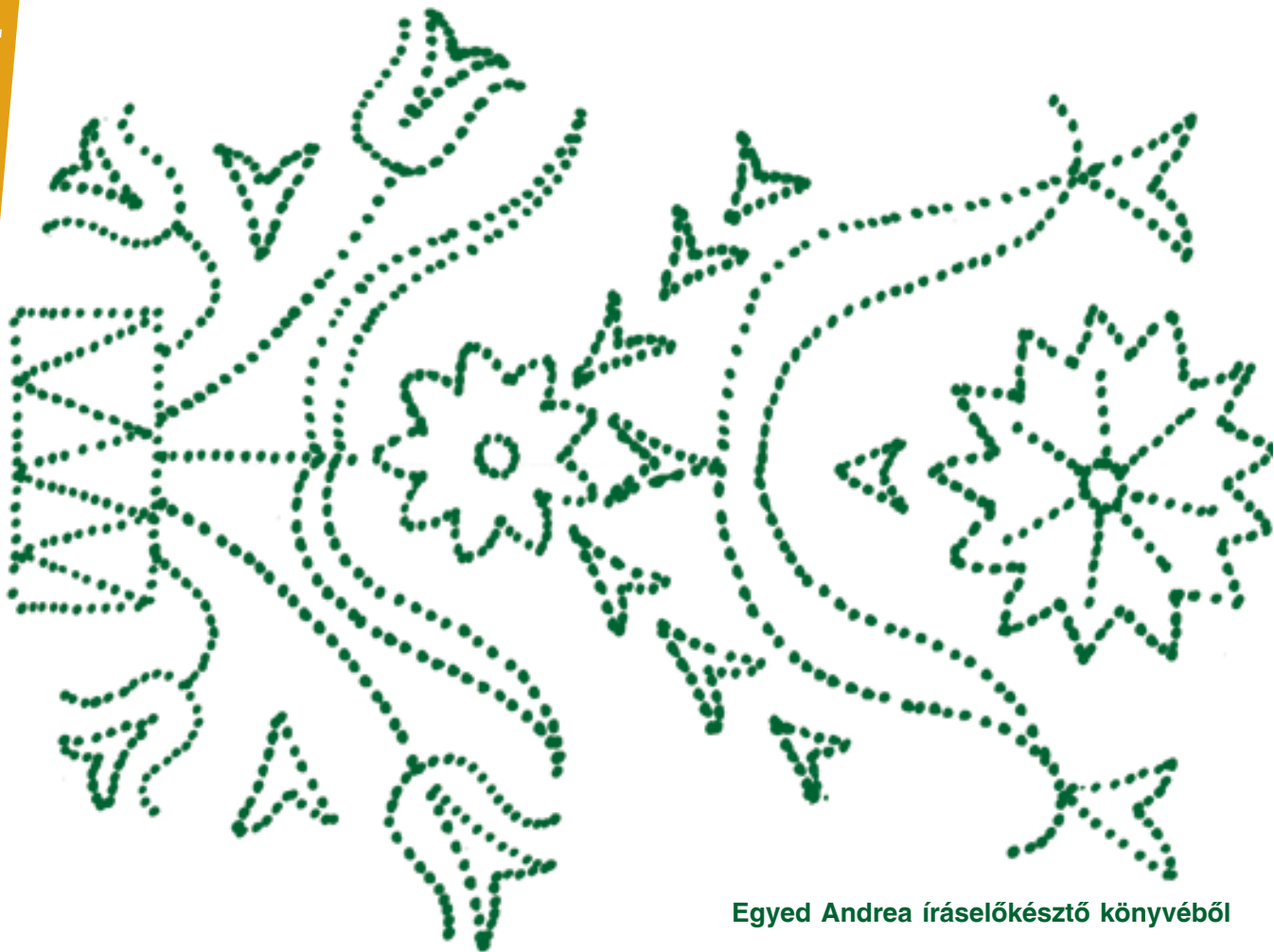
Játéktábla

Találatok

HALADJ

végig ceruzáddal a súlykölő faragott virágain, majd színezd ki kedved szerint.

Egyed Andrea íráselőkészítő könyvéből

Szivárvány-POSTA

Minden küldeményeteknek nagyon örvendünk. Jól esnek az elismerő, biztató üzenetek. Köszönjük a felnöttek sorait, a gyerekek rajzait, írásait: **Nagy Ágnes, Misti Alíz Erika, Rényi Csillag, Bálint Róbert és Norbert, Kolozsvár;**

Jánosi Emese, Deményháza; Bodrogi Balázs, Máthé Alexandra, Major Nóra, Székelyudvarhely; Farkas István, Egrestő; Tóth Áron, Opra Ottilia, Kovászna; Futó Noémi, Székelyhíd; Fórika Dóra Bettina, Tekerőpatak; Czéczi Anita és Krisztina, Szilágypanit; Józsa Eszter és Boglárka, Torda; Pásztor Karola, Brassó; Zágoni Nóra Erika, Boncsina Alíz, Dés; Gódza Csilla Boglárka, Bályok; Nemes Andrea, Nyikómalomfalva; Füstös Nikolett, Magyardécse; Szőcs Eszter, Székes; Nagy Richárd, Jákóhodos; Panari Hunor, Vármező; Balázs Boglárka, Kis Helén, Gyergyóremete; Zoltán Henrietta,

Két társammal mentem a Bendegúz anyanyelvi vetélkedő megyei döntőjére Nagyváradra. Patrick a IV., Vanda a III., én az első helyezést értem el. Szege-den az országos döntőn én képviselem Bihar megyét.

Bárdi Ákos, Margitta

Nagy-nagy örömmel olvasgatjuk ezt a kis lapot, amelyben minden benne van, ami számunkra érdekes, szép, mókás és újszerű.

Az érmihályfalvi I. C osztály nevében Baricz-Nánási Noémi tanító néni

Kedvenc időtöltésem a rajzolás, festés. Szeretek tanulni, énekelni, és járok hegedű órára. Írni még nem tudok, ezért Anyukámat kértem meg a levélíráásra.

Kányádi Orsolya, Nagygálambfalva

Kézdivásárhely; **Kardos Anna, Kissolymos; Zsigmond Kinga, Lemhény; Kercsuly Andor Szabolcs, Zsibó; Ferencz Andrea, Gyulafehérvár; Király Mátyás, Sepsiszentgyörgy; Elekes Melinda, Deák Eszter és Gyöngyike, Küsmöd; Tóth Attila, Szilágyfőkeresztúr; Szöllősi Anett, Zilah; Kasza Gedeon, Hadadnásd; Negrusa Edina és Kitti, Gyergyószentmiklós; Béres Emőke, Betfalva; Varga Kitti, Erdőfüle; Csiszér Roland, Marosszentgyörgy; Molnár Tünde, Marosszentkirály; a székelyhídi, a csíkkarcfalvi, a marosfelfalvi óvoda; a csíkszeredai Napraforgó Óvoda; a kézdivásárhelyi Petőfi Sándor Iskola I. B; a zilahi S. Bărnețiu Iskola I. B; szovátai 3-as Iskola I. osztálya; az olthévízi I. B; a szamosardói II.; az ülkei I.; a nyáradszeredai II. C; az érkörtvélyesi I. C; a dési I. D; a kovásznai I. B; a zabolai I. B; a kibédi I.; a fugyi I.; a gyergyóalfalvi I. A osztály; magyarvalkói olvasóink.**

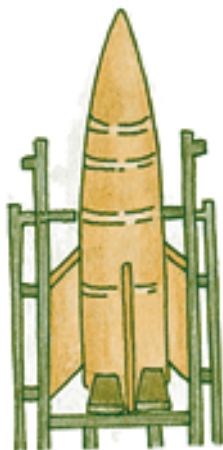
Nyáron is írhattok, rajzolhattok nekünk. Boldog vakációt kívánunk!

VEZESD

az utast vagy a rakományt a saját járművéhez.

LÁSZLÓ NOÉMI

Ki hova megy nyaralni?

A csiga Párizsba,
a tücsök Prágába,
a medve Moszkvába,
a róka Hágába,
a farkas Drezdába,
a kutya Stockholmba,
a kacsza Berlinbe,
a macska Londonba,
a csikó Madridba,
a boci Brüsszelbe,
a fecske Rómába,
a liba Taskentbe,

**KÖSD
ÖSSZE,**

ki milyen házban
lakik.

a rigó Krakkóba,
a béka Lembergbe,
a kecske Bagdadba,
a csóka szervezne
nagy kalandtúrát Szicíliába,
de szegényt a migrén
agyonkínozza,
és sajog a reumás ballába.

ZÁGONI BALÁZS

Repülős mese

Barni megkedvelte a repülőket. Repülős újságot, könyveket lapozgatott, és állandóan repülőkről beszélt. Valahányszor repülőzúgást hallott, hanyatt-homlok rohant az ablakhoz, és máris mondta: Ez egy leszálló Boeing! Ez egy felszálló Bombardier! Ez egy emelkedő Airbus! Az iskolában persze ezt nem tehetette, de a tanító néni észrevette, hogy ha repülőzúgást hallani, Barni tekintete az ablakon át követi a repülő útját.

Közeledett a nyári vakáció. A tanító néni ki hirdette, hogy repülőmodellező verseny lesz. Az alkatrészeket meg lehet vásárolni az üzletben, de mindenki csak olyan repülővel versenyezhet, amit maga állított össze. Barniék is vásároltak egy összeragasztható repülőt. Ennek sajnos nem voltak ablakai, kerekei meg hajtóműve. Csupán egy zacskóban holmi falécek, kartonlapok, egy kis ragasztó meg

egy útmutató. Igazság szerint Barni valami szebbet képzelt el, és lógó orral bandukolt Apa mellett hazafelé.

– Ne félj Barni, nem szép, de ha jól dobod el, szépen repül. És jó hosszan! – mondta Apa.

Otthon kibontották a csomagot, és elolvasták az összeszerelési útmutatót.

Egy óra múlva Barni kezében repülőmoddellel harsány kiáltással szaladt ki a házból. Anya épp a mosott ruhát teregette.

– Ide figyelj, Anya! Ezt én ragasztottam!

Anya oda figyelt, Barni eldobta a repülőt, ami szépen vitorlázva leszállt a fűre.

– Nézd meg, most még messzebb dobom!

– Csak vigyázz, Barni, nehogy eltörjön...

– NE! – kiáltotta Apa is, de már késő volt. Egy suhanás, egy koppanás, egy reccsenés, egy szisszenés.

A repülő nekicsapódott a házfalnak, és le-tört az orra. Barni csak állt tágra nyílt szem-mel. Apa és Anya tudták, hogy most keserves sírás következik. És úgy is lett.

Anya megölelte Barnit, Apa összeszedte a repülő darabjait, bevitte a házba. Újra elővette a ragasztót és hozzá még madzagot és két be-főző gumit. Ragasztottak, kötöttek, szorítot-tak, gumiztak, és mire a nap elbújt a Szélső ut-ca faágai közé, ismét egyben volt a repülő.

– Ezt most nem szabad kipróbálni, mert új-ra eltörhet. Azt javasolom, hogy majd csak a versenyen dobd el. És jegyezd meg jól: a re-pülőt nem nagy erővel, hanem jó irányba kell eldobni... – mondta Apa.

Másnap Barni összecsomagolva, óvatosan vitte az iskolába a repülőt. Sokan az udvaron dobálták a modelleket, ő felvitte az osztályte-rembe, és feltette a szekrény tetejére. Az abla-kon át nézte a többieket, akik a nagyszünet-ben a repülőjüket próbálgatták. Hej, ő is el-dobta volna legalább egyszer, hogy érezze, hogyan kell dobni. Hogy egy kicsit gyakorol-jon a nagy verseny előtt. De eszébe jutott, amit Apa mondott, és nem merte. Inkább azt figyelte, melyik gyerek hogy dobja el a repü-

lőt, és az hogyan fogad szót a gazdájának.

– Ígérem, hogy nem foglak többet bántani. Úgy bánok majd veled, mint egy igazi pilóta. Vigyázok rád nagyon – suttozta a szekrény tejetén pihenő repülőmodelljének.

Aztán órák végén mindhárom osztály a tanító nénikkel együtt felült a buszra, és kiment a városszéli dombtetőre. Előttük üres, füves tér volt, távolabb egy sor bokor. A bokrokon

túl nem lehetett semmit látni, mert ott már a völgy kezdődött.

Barni felszerelte a szárnyakat pontosan oda, ahova Apa mutatta, még egyszer eligazította a gumikat, ellenőrizte a ragasztást, és várt a sorára.

Először Róbert dobott. Nagy erővel dobta el a repülőjét, az felemelkedett a magasba, majd meredeken lezuhant alig néhány méterrel odébb. Utána Aletta következett. Ő nagyon gyengén dobta el a repülőjét. Az leírt egy kicsi félkört, és leszállt a fűbe.

Most Barni következett. Nagyon izgult: se túl erősen, se túl gyengén. És a jó irányba! – mondogatta magának.

Mikor eldobta a repülőt, az ember azt hitte: ő is vele fog repülni, úgy utána lendült. Ott is maradt fél lábon állva, előre kinyújtott kézzel. Róbert elnevette magát.

– Szállj csak, kicsi repülőm, szállj, mintha ott ülnék én is benned – suttozta Barni.

A repülő szállt egyenesen a bokrok felé.

– Na ez neki fog menni a bokornak! –

mondta Róbert.

De tévedett. Egy játékos szél vagy légáramlat segíthetett neki, mert átsuhant a bokrok fölött... és eltűnt.

A sok gyerek egyszerre rohant a bokrokhoz. Keresték tekintetükkel repülőt, de nem találták. Aztán Aletta felkiáltott:

– Ott van, nézzétek!

A gyümölcsfák fölött repült, messze és magasan, észre se vették volna, ha a nap meg nem csillan rajta pontosan ott, ahol Apával megragasztották az eltörött orrát. Aztán szépen, kényelmesen, mint aki egy kis pihenésre vágyik, leereszkedett a fák közé a fűbe. Taps és ujjongás következett. Barni és Róbert a repülő után eredtek. Árkon-bokron át jó sokat kellett menniük, de végül megtalálták, és láss csodát, semmije nem törött el!

Barni magához ölelte, úgy vitte visszafelé. Mire visszaértek a domb tetejére, vége lett a versenynek, és mindenki Barnira nézett. A tanító néni átadott neki egy oklevelet és egy csomagot.

– A legügyesebb repülőépítőnek és pilótának! Te nyerted meg a versenyt, Barni, mert a te repülőd szállt a legmesszebb.

Barni csak irult-pirult, és közben próbálta eltakarni a ragasztást a repülőn. Aztán mégiscsak le kellett tennie a földre, hogy át tudja venni az ajándékot. Szép színes könyv volt: A repülés enciklopédiája.

Jó vakációm lesz – gondolta. – Ha szép idő van, repülőzöm. Ha rossz idő van, az ablakhoz ülök, és olvasom A repülés enciklopédiáját!

No, ennek a tanévnek is vége! Apró barátaim, az elsők megtanultak írni-olvasni. Szeretettel köszöntöm most elsősorban őket, kivált azokat, akik első levelüket ne-

Hegedűs Tamara, Magyarzsákod

kem írták. Büszke vagyok ám reátok, kedves barátaim! De minden kedves barátomra-levelezőtársamra szeretettel gondolok – ez az igazság. Most mindnyájatokra gyönyörű nagyvakáció vár. Szüleitekkel mentek kirándulni nyaralni, vagy Nagymamához-Nagytatához utaztok. Segítetek is – ki többet, ki kevesebbet aszerint, mire van szükség, és mire telik a gyerek-erőből. De abban biztos vagyok, hogy játszani mindenkinek lesz ideje ezen a nyáron is.

A nyarat mi is vidáman töltjük kedves Feleségemmel, Típetupával. Egy pillanatig se lustálkodunk, hisz nyáron van mifelénk a munka dandárja. Nyáron gyűjtjük be a szárítani való gombát, az

Garnai Erika, Érkörtvélyes

eltevésre váró gyümölcsöt. Nyáron hozzák kedves barátaink, a Vadméhek a mézet. A kamránkban jól eláll a fakéreg-hordókban. Nagy munkában vagyunk hát itt Típetupával, hogy télire mindenünk meglegyen. Zavarba is jönnek, ha nyáron kellene leveleznem veletek, amikor itt oly sok a begyűjteni való. Őszire viszont már igencsak

Balogh Renáta, Nagyvárad

vágyom utánatok, az én kedves barátaim után, és már alig várom, hogy írhattok nektek. De azért a nyár folyamán küldött leveleitek közül sem kallódik el egyetlen egy sem. Ha kissé késve is, de

mindenikre küldünk választ. Nagy szeretettel gondolok minden barátomra, aki írt nekem. Németi Boglárkának üzenem, hogy Fodor Sándor bácsi immár több mesét nem ír rólam, mert a mesével is úgy vagyunk, mint az étellel: akkor kell abbahagyni az evést, amikor a legjobban esik – különben a nagyétkü megcsömöröl, a túl sokat mesélő pedig unalmassá válik.

Sok szeretettel kívánok szép-jó vakációzást kedves Mindnyájatoknak. Ne feled-

jétek el: ha a szükség úgy hozza, segítsetek kedves szüleiteknek is egy-egy kicsit.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

Rimai Frida, Nagyvárad

E lapszám támogatói:

Címlap: BAK SÁRA rajza

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIX. évfolyam, 316. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURAS.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában.**
ISSN 1221-776x. Ára 1,6 lej

Puskás Sarolta óvónéni beszámolt a **szatmárnémeti** Szivárvány Óvoda és az Unió Óvoda magyar tagozatos napköziseinek közös húsvétváró tevékenységéről.

Belelapoztam az apukám virághatározójába, hogy megnézzem, milyen virág a gólyavirág. Ezt találtam benne: gólyahír = mocsári gólyahír, libadöglesztő, kácsavirág. Azért libadöglesztő, mert mérgező anyagot tartalmaz. A pitypangot úgy is nevezik: gyermeklánclfű, asszonyhúség. Szeretek a pitypang-szállal hármás fonásban fonni. Már sok ilyen koszorút készítettem. **Sámi Réka, Szatmárnémeti**

tudtunk igazán játszani. Szabad időmet és a nyári vakációt a hegyi házikóban vagy a tengerparton töl-

A **szászrégeni** A. Maior Gimnázium I., II. B osztálya a Szivárvány lelkes olvasója.

Mindent megteszek a család boldogságáért. Négy gyereket szeretnék, két fiút, két lányt. Mivel egy fiútestvérem van, és 15 évvel nagyobb mint én, soha nem

töltöm a családommal, és sokat fogok játszani a gyerekekkel.

Bege Krisztina,
Gyergyószentmiklós

A **marosvásárhelyi** 12-es Óvoda Kiscserkész csoportja a stúdióban köszöntötte az 50. születésnapját ünneplő rádió szerkesztőt.

Medán Mária, Dés

A golyák, fecskék rendezik a fészket, belerakják a tojást, s csicseregnek. Mire a tojásból kikel az éhes kismadár, anyjuk hozza már csőrében a gilisztát, hernyócskát.

Cseke Evelyn, Árpád

Itt a nyár és sok a madár,
A fészekben sok éhes száj.
Csiripelnek és lármáznak,
Vacsoráért ordibálnak.

A vacsora tálalva,
Kismadárkák vacsorája.
Anya, apa hullafáradt,
Mindjárt buknak be az ágyba.

Reggel felé korog hasuk,
Kezdődik a kemény napjuk.
Rohangálnak összevissza,
Kaja kell itt, nem harisnya.

Rés Norbert, Nagybánya

Barothy Deborah, Vámosgálfalva

Regián Réka Kata, Madéfalva

**Deák
Krisztina,
Szilágypanit**

Fecskefészek készül éppen,
Gólyamadár száll serényen.
Gyereksereg a szabadban,
Fecskemadár a magasban,
Száll ide békességben,
Légy gazdag egészségben!

Jankó Barbara, Hosszúmező

Rajz- üzenet

Kertész Csaba Norbert, Szováta

Akai Richárd, Magyarlapád

Miklós Réka,
Csíkszereda

Foriş Oliver,
Tatrang

Albi Szandi,
Szatmárnémeti